

На шляху від Верхово́ва до Лебедів

Найстарша жителька Лебедів
Ганна Войтюк.

«Свати» Уласа Самчука – Галина та Петро Шпаки.

Директор школи Ірина Рончовська
біля шкільного куточка історії села.

Спочатку Липки – тепер Верхів

Верхівчани розповідають, що колись село було розташоване уздовж теперішньої траси на Острог. І звалось воно Липками. Коли на це поселення почали нападати татари, люди вирішили ховатися по лісах – на пагорбах. Тож пращурі жителя Верхово́ва покинули свої домівки, а всі майно котре змогли нести, забирали із собою. Поселилися люди на горбистій місцевості, на «верхах». Від того, мовляв, й назвали село Верховом. Багато верхівчан каже, що це всього-на-всього легенда. Однак на користь цієї версії говорять знахідки, котрі були віднайдені при будівництві траси на Острог. Було відкопане місце колишнього поселення та окреслилася територія кладовища –

На фото з архіву Мирослави
Люліч – один із перших
священиків місцевої
Вознесенської церкви

рожа сила не змогла підступити до нього. І справді, татарам довго не вдавалося взяти стіни, які були надійною обороною для мешканців замку. Та після кількадечної облоги вони таки увірвались до маєтку. Молода князівна впала навколішки перед образами та благає святих, аби татари не взяли її в полон. Красуня сказала: «Нехай краще цей замок провалиться крізь землю!» Тієї ж миті володіння князя пішли під землю разом із донькою і, як вважають селяни, з усіма багатствами можновладця.

Легенди легендами, а замок тут таки був

Уперше село згадується в описі Луцького замку 1545 року – в історичних документах є згадка про Верхів і його замок. Колись посе-

Панорама села Верхів.

ської молоді. Ірина Вікторівна вважає, що школа повинна давати не лише знання (учні неодноразово ставали переможцями олімпіад), а й розвивати їх творчо. Діти малюють, вишивають, працюють із бісером, майструють із дерева, вивчають фольклор, співають народних пісень, влаштовують аматорські театральні постановки. Цікавляться й історією рідного села – у школі створений чудовий куточок-музей. Тут представлений і старовинний

ських родів, які часто також називаються на Поліссі Буслами (Боцьянами), тому що на документах мали печатки зі знаком птиці. В 1583 році село належало до Острога, князь Василь-Костянтин Острозький платив від Лебедів 4 дими, 3 городи і 1 підсудка. В 1601 році князь Януш Острозький передає це село до ординації Острозької, останнім ординатом був Януш Сангушко. Від Януша Острозького село перейшло до канцлера Малаховського в 1702 році. Після утворення в 1702